

[Landbrugsministeren.]

felmel og stivelse. Andragender om koncession behandles ifølge § 4 i kartoffelmelsudvalget.

Af bemærkningerne til lovforslaget vil det fremgå, at opretholdelse af koncessions- tvang efter Danmarks indtræden i EF nu betragtes som værdiløs, og lovforslaget går derfor ud på at ophæve de nævnte bestem- melser og dermed hele loven.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærknin- gerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter*.

Dette lovforslag har 2 hovedformål, dels afløsning af den gældende lov af 1966 om mælkekontrol, dels overførelse af hjemme- len til at fastsætte bestemmelser om kon- summælkprodukter fra miljøministerens til landbrugsministerens område. Afløsning af mælkekontrolløven af 1966 er blevet nød- vendig, fordi udviklingen er løbet fra de i denne lov fastsatte bestemmelser om fælles- tilsynsordninger og fordeling af udgifterne herved, hvilket har givet anledning til klage bl. a. fra kommunerne.

Overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter til landbrugsministerens område er et led i den løbende revision af levnedsmiddellovgiv- ningen.

Selv om lovforslaget bærer titlen „forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter“, vil man se, at det kun er et begrænset antal bestemmelser i forslaget, der vedrører al mælk uanset dens anvendelse. Det er navn- lig bestemmelserne i lovforslagets kap. 1, der vedrører mælk som helhed. Når det i lovforslagets § 3 er anført, at der i de regler, landbrugsministeren kan fastsætte til sik- ring af overholdelse af lovforslagets § 2, kan fastsættes bestemmelser om bekæmpelse af mastitis og kontrol hermed, er der grund til at fremhæve, at der ikke påtænkes nogen umiddelbar ændring i den hidtil gældende ordning, hvorefter mastitiskontrollen har været begrænset til besætninger, der leverer mælk til konsummælk, men man har fundet det praktisk og naturligt i forbindelse med gennemførelsen af en ny lovgivning at have en hjemmel til at kunne gøre mastitiskon-

trollen obligatorisk for alle mælkeleverende besætninger.

Lovforslaget følger altså den linie, der hidtil har været gældende her i landet, at den særlige godkendelse af besætninger og mejerier kun skal vedrøre mælk, der skal an- vendes til fremstilling af konsummælkpro- dukter. Efter de hidtil gældende bestemmel- ser er det sundhedskommissionerne, der har til opgave at godkende besætninger og meje- rier. Sundhedskommissionerne er som be- kendt ophævet pr. 1. oktober 1974 ved gen- nemførelse af miljøreformen. Det foreslås nu, at godkendelsen skal fordeles på den måde, at det bliver den kommunalbestyrel- se, hvor den pågældende besætning findes, der skal godkende besætningen, og at det bliver veterinærdirektoratet, der skal god- kende mejerierne. Tilsynet med såvel god- kendte besætninger som godkendte mejerier skal føres af den kommunalbestyrelse, hvor besætningen henholdsvis mejeriet findes. Det er i forslaget udtrykkeligt nævnt, at kravet om godkendelse ikke alene skal gælde de såkaldte konsummælkmejerier, der færdigforarbejder konsummælkprodukter, men også de såkaldte suppleringsmejerier, der modtager mælk og heraf fremstiller supple- ringsleverancer, som så på konsummælk- mejerierne færdigforarbejdes til konsum- mælkprodukter.

Som allerede nævnt indeholdt loven af 1966 bestemmelse om såkaldte fællestilsyns- ordninger. En fællestilsynsordning går ud på, at tilsynet påhviler en af de kommuner, hvori konsummælkprodukter fra en virk- somhed bliver forhandlet eller fordelt. Det var sikkert en naturlig regel i 1966, men ud- viklingen siden er gået med så stærke skridt, at det har voldt vanskelighed at gennemføre disse fællestilsynsordninger, og navnlig har det voldt vanskelighed at få fordelt tilsyns- udgifterne. Disse udgifter skulle efter loven fordeles på de enkelte kommuner i forhold til den i hver kommune solgte mælkemæng- de. Det har voldt meget store vanskeligheder at få korrekte opgørelser frem over de i de enkelte kommuner solgte mælkemængder, og der har været en række tilfælde, hvor spørgsmålet om den rette fordeling af ud- gifterne har måtte forelægges landbrugs- ministeriet til afgørelse. Disse vanskeligheder har givet anledning til klage fra bl. a. Kom- munernes Landsforening. Den nu foreslåede